

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ FAPTELE APOSTOLILOR CAPITOLUL 27

Plecarea lui Pavel la Roma

1 După ce s-a hotărât să plecăm cu corabia în Italia, pe Pavel și pe alți câțiva întemnițați i-au dat pe mâna unui sutaș al cetei de ostași Augusta, numit Iuliu.

2 Ne-am suit într-o corabie de la Adramit, care avea să meargă pe coasta Asiei, și am pornit. Aveam cu noi pe Aristarh macedoneanul din Tesalonic.

3 A doua zi, am ajuns la Sidon; și Iuliu, care se purta omenos cu Pavel, i-a dat voie să meargă pe la prietenii săi și să fie îngrijit de ei.

4 După ce am plecat de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau potrivnice.

5 După ce am trecut marea care scaldă Cilicia și Pamfilia, am ajuns la Mira în Licia. 6 Acolo sutașul a găsit o corabie din Alexandria, care mergea în Italia, și ne-a suit în ea.

7 Timp de mai multe zile, am mers încet cu corabia, și nu fără greutate am atins înălțimea Cnid, unde nu ne-a lăsat vântul să ne oprim. Am trecut pe la capătul Cretei, alături de Salmona.

8 De abia am mers cu corabia pe marginea insulei și am ajuns la un loc numit „Limanuri bune”, de care era aproape cetatea Lasea.

9 Trecuse destul de multă vreme, și călătoria pe mare se făcea primejdioasă, pentru că trecuse chiar și vremea „postului”. De aceea

Pavel a înștiințat pe ceilalți

10 și le-a zis : „Oamenilor, călătoria văd că nu se va face fără primejdie și fără multă pagubă, nu numai pentru încărcătură și pentru corabie, dar chiar și pentru viețile noastre.”

11 Sutașul a ascultat mai mult de cârmaci și de stăpânul corăbiei decât de vorbele lui Pavel.

12 Și, fiindcă limanul nu era bun de iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece cu corabia de acolo, ca să încerce să ajungă la Fenix, liman din Creta, așezat spre miazăzi-apus și spre miazănoapte-apus, ca să ierneze acolo.

13 Începuse să sufle un vânt ușor de miazăzi; și, ca unii care se credeau stăpâni pe țință, au ridicat ancorele și au pornit cu corabia pe marginea Cretei.

14 Dar nu după multă vreme, s-a dezlănțuit asupra insulei un vânt furtunos, numit Eurachilon.

15 Corabia a fost luată de el, fără să poată lupta împotriva vântului, și ne-am lăsat duși în voia lui. 16 Am trecut repede pe la partea de jos a unui ostrov, numit Clauda, și abia am putut să punem mâna pe luntre.

17 După ce au ridicat-o în sus, au întrebuințat mijloace de ajutor; au încins corabia cu frânghii ; și, de teamă să nu cadă peste Sirta, au lăsat pânzele în jos. Astfel s-au lăsat mânați de vânt.

18 Fiindcă eram bătuți foarte tare de furtună, a doua zi au început să arunce în mare încărcătura din corabie, 19 și a treia zi, noi, cu mâinile noastre, am lepădat uneltele corăbiei.

[Va continua]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 + 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTĂM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 278 / Duminică 30 Iulie 2019 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Lumini peste veacuri (vol. I). Thomas Cranmer
- Proverbe armenesti. Speranță
- Sunteți tot atât de bătrân ca și arterele dvs. DE MEMORAT / JOI 4 IULIE 2019
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Versetul de aur al Bibliei

PSALMUL 46 : 9
„El a pus capăt războaielor până la marginea pământului ; El a sfărâmat arcul și a rupt sulița, a ars cu foc carele de război”.

Editorial. Fără pace și fără liniște (II)

„Uitați-vă la păsările cerului : ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare ; și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele ?” (Matei 6 : 26) Am putea enumera o listă lungă a sârmanilor bogați din toate părțile lumii, care în mijlocul palatelor, al comorilor și al moșiilor lor au fost și sunt profund nefericiți.

Orice om care crede că posedă în bani și avere temelia nădejzii sale, adăpostul inimii sale în ziua necazului este înșelat. El și-a pus încrederea într-un idol mort. Acest idol nu-l poate ajuta, nu-l poate încuraja în ziua bolii și a durerilor, nu-l poate ajuta când oamenii îl calomniază, îl înșeală, îl dezamăgesc, nu-l poate mângâia lângă sicriul aceluia pe care îi iubește și nu poate să ia nimic din el cu sine în veșnicie.

Dar poate că bogățiile lui îl vor acuza. Chiar și dacă le-ar fi câștigat fără înșelăciune, dacă n-ar purta nici o responsabilitate că i-a sărăcit pe alții pentru a deveni el bogat, dacă n-ar fi avut câștig din nici o afacere necinstită – atunci tot rămâne întrebarea : „Dacă el a șters multele lacrimi pe care ar fi putut să le șteargă ?”

Nu lăsa niciodată să câștige loc în inima ta minciuna că bogăția îți va aduce fericirea. Mulți oameni au atârnat în locuința lor un afiș cu cuvintele : „Salut, intră, adu fericirea !” Știi pe cineva care poate lucrul acesta? Lasă-mă să-ți spun : cine-L cunoaște cu adevărat pe Isus – cine este adăpostit sub puterea harului lui Dumnezeu – acela îți poate aduce fericirea în inimă și-n casă. Pavel spunea :

„Deci, fiindcă am fost îndreptățiți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care avem și iertarea, prin credință, în harul acesta în care suntem și ne lăudăm cu nădejdea slavei lui Dumnezeu”. (Romani 5 : 1 și 2)

Numai oamenii care posedă această fericire – aceia și-o pot aduce, pot să-ți arate calea spre ea. Da, Cuvântul lui Dumnezeu spune despre această fericire indestructibilă și mai mult : „Ba mai mult, ne lăudăm și în necazuri, căci știm că necazul lucrează răbdare, răbdarea aduce experiență, iar experiența aduce nădejde. Însă nădejdea nu dezamăgește, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat”. (Romani 5 : 3 - 5) [Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, XV- 1909 – 1910]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I)

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 7

THOMAS CRANMER

Thomas Cranmer s-a născut în anul 1489, la Aslacton, Nottinghamshire, Anglia. Se trăgea dintr-o veche familie a normanzilor care a venit aici cu Wilhelm Cuceritorul. Tatăl lui a murit în tinerețe și el a rămas orfan de mic copil. Când avea 14 ani a fost trimis de mamă sa la Universitatea Cambridge spre a fi educat.

După ce și-a terminat studiile, întrucât era foarte abil, a fost ales ca asistent și a deținut această poziție până la căsătoria sa în 1521.

Soția sa a murit doar după un an de la căsătorie și el și-a ocupat din nou postul de asistent.

În anul următor a primit titlul de doctor în teologie și posedând cunoștințe bogate în teologie a fost ales ca lector de teologie la colegiu și însărcinat de universitate cu examinarea tinerilor care studiau pentru a deveni vestitori ai Evangheliei.

În timp ce își împlinea această slujbă, el a încurajat în mod deosebit studiul Bibliei, studiu foarte neglijat pe atunci.

O ciumă grozavă care bântuia în unele părți ale Angliei și chiar în multe părți ale Europei în acea vreme, a izbucnit la Cambridge imediat după ce și-a reluat postul în primire.

Spre a fi feriți, el cu câțiva elevi s-au mutat la mănăstirea Walham. Aici l-a întâlnit pe Gardiner și pe Fox, unul secretarul, iar celălalt duhovnicul regelui Henric al VIII-lea. Cum regele dorea să dea divorț de regina Catherine de Aragon, Gardiner ca și Fox l-au întrebat pe Cranmer ce se poate face în privința aceasta și Cranmer i-a sfătuit să scrie universităților engleze și chiar străine spre a le cere părerea în ce

privește legalitatea divorțului. Sfatul a fost așa de bine gândit încât Cranmer a fost prezentat regelui, care l-a întrebat îndeaproape asupra acestui subiect și i-au plăcut așa de mult vederile sale încât i-a cerut să-și scrie părerile pe hârtie.

După aceea, regele l-a făcut capelan al său și i-a acordat favoruri de care s-a bucurat tot timpul vieții regelui.

Apoi Cranmer a fost trimis prin străinătate la Paris, la Roma și alte orașe. În timp ce era plecat, arhiepiscopul de Canterbury a murit și regele se hotărî să-l facă pe Cranmer arhiepiscop.

Îi porunci numaidecât să se întoarcă în Anglia. Pe data de 30 martie 1533 a fost făcut arhiepiscop. La consacrarea sa, el primi din partea papei obișnuita bulă, dar el a refuzat să facă obișnuitele jurăminte față de papa, fiindcă în călătoriile sale, el a avut mult de-a face cu reformatorii germani și a citit cărțile lui Luther. De aceea nu se duce la Roma căci ținea ascuns faptul că e însurat. Circulau tot felul de legende că o ține pe Margaret Orlander într-o ladă găurită.

Primul serviciu al lui Cranmer - totdeauna gata să asculte de stăpânul său - a fost să acorde divorțul regelui și al doilea a fost să-l căsătorească cu Anne Boleyn.

Întrucât noua regină favoriza Reforma, a avut de câștigat pentru un moment.

Dar tragicul sfârșit pe eșafod al nefericitei Anne și temperamentul schimbăcios al regelui le-a adus mari greutăți.

Dușmanii reformei au prins prilejul și și-au reînceput activitatea.

Cranmer a fost atacat de Gardiner chiar în Parlament, a fost acuzat și mai mulți lorzi din consiliul privat au cerut regelui să îngăduie arestarea și întemnițarea arhiepiscopului în turnul Londrei. Regele, suspectând motivele lor, după ce citi petiția, o puse la o parte. [Continuare pe pag. 3]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Lumini peste veacuri (I)

CAPITOLUL 7

THOMAS CRANMER

[Continuare din pag. 2]

La câteva zile după ce Henric a primit petiția împotriva lui Cranmer, el porunci să-i pregătească barca spre a face o plimbare pe Tamisa.

Când vâslaşii au ajuns cu regele la podul Lambeth, el privi și văzu pe Cranmer stând pe pod, căci arhiepiscopul auzise trompetele gărzii regale din barcă și a venit să salute pe rege.

Când Henric îl zări pe Cranmer, porunci vâslaşilor să tragă la țarm.

„Ah, capelanul meu, - zise regele către arhiepiscop - vino cu mine în barcă”. Cranmer îl ceru să-i dea voie să-și ia barca sa și să meargă în urma regelui. Regele însă îi spuse : „Nu, trebuie să vii cu mine în barcă căci doresc să-ți vorbesc”.

Când regele și arhiepiscopul s-au așezat alături în barcă, regele îi zise : „Am vești din Kent, pentru tine, domnul meu”. Arhiepiscopul întreabă : „Vești bune, sper?” „Sunt așa de bune că eu știu acum cine e cel mai mare eretic în Kent” și zicând aceasta scoase de pe mânecă învinuirile contra arhiepiscopului și predicatorilor săi și-i dădu să le citească.

Când Cranmer citi articolele și se văzu atacat atât de violent, fu alarmat. El îngenunche la picioare și-i ceru să însărcineze o comisie care să cerceteze acuzațiile dacă sunt adevărate. „Într-adevăr, zise regele, așa mă gândesc și tu vei fi primul însărcinat împreună cu doi sau trei pe care tu-i vei alege”. [Cont. în nr. viitor]

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 15

Sunteți tot atât de bătrân ca și arterele dvs.

Supragreutate înseamnă grăsime pe care obezul o are mereu din belșug.

Într-un manual modern de medicină citim :

„Nu este o doctrină nouă că gurmanzii au o predispoziție la îmbolnăvire și o rată mare a mortalității ca urmare a îmbolnăvirii vaselor sanguine.

Cercetări recente au confirmat părerea tradițională. S-a dovedit statistic că obezii au o frecvență mai mare la hipertensiune arterială și că depunerile aterosclerotice se dezvoltă mai devreme și mai abundent la supraalimentați”.

Cu secole mai înainte, inspirat, apostolul Pavel a scris lui Tit care era predicator în Creta : „Unul dintre ei, chiar prooroc al lor a zis: cretanii sunt ... niște pânțece leneșe. Mărturia aceasta este adevărată. De aceea mustră-i aspru ca să fie sănătoși în credință”. (Tit. 1 : 12 - 13).

Biblia are încă multe alte referințe directe și indirecte care avertizează împotriva necumpătării în mâncare.

Ascultarea de avertismente va da putere de muncă, aspect plăcut, formarea caracterului, fericirea și longevitatea. [Va continua]

PROVERBE LATINE

SPERANȚĂ

• De unde nu mai ai nădejde, de-acolo răsare iarba. • Trăiește cu nădejdea că, de Lăsata Secului, ai să mănânci pilaf. • Acolo unde foamea a răpus pe altul, pe mine m-a ținut nădejdea. Proverbe • Speranța bolnavului moare după moartea acestuia. Avetik Isahachian [Din Proverbe și cugetări latine, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”